2 pengő

Ludas Matyi



1. évfolyam, 1. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** *Budapest, 1945. május 20.*

GÁBOR ANDOR:

PROLÓG

Nevess, magyar...
                    Nem, még nincs mit nevetned,
Az irtózat még túlságos közel van,
Sebek rohadnak még a testeden,
Agyad még nyomják szörnyü tegnapok,
Önbüneidtől szád még rossz-izü,
S ha fölnevetsz, a torkod még rekedt:
Hangszálaid' vad hangok tönkretették.

Hogy tréfa vág, szatira ostoroz,
Gúny öl — nehéz ezt így most mondani.
Ezek csupán szóképek, elkopott
Igék voltak, de aztán évekig
Megújították mult értelmüket,
Itt kés vágott az élő húsba, kés,
Valódi kés. S az ostor szíjjain
Ólomgomb volt, a bört cafrangra tépő,
És öltek, öltek, öltek gyilkosok.

Nevess, magyar...
                    Nem. Próbálj meg nevetni,
De nevetésed emberibb legyen,
Mint volt a szennyes esztendők során,
Mikor betyárság volt, aljas cinizmus,
Mely minden szépre-jóra röhögött,
Mely hahotázott, hol hördült halál.

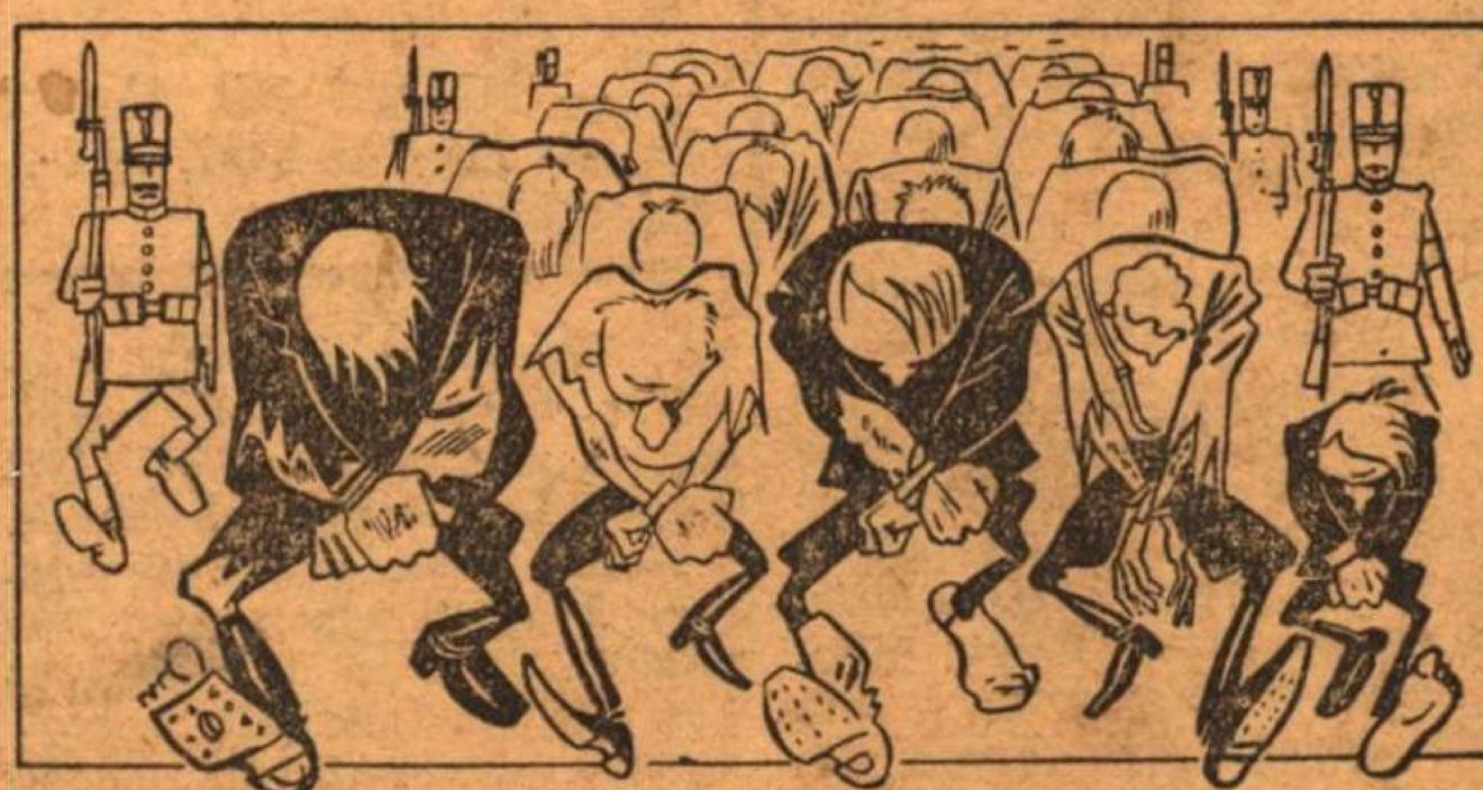
Nevess, magyar...
                    Nem. Csak tanulj nevetni,
Elülről kezdd e drága tudományt,
Mit természettől csak gyermek kapott,
Mint ártatlan, csilingelő kacajt,
De az élet gondba és munkába görnyedt
Sok millió felnöttől elrabolta,
S helyébe vinnyogó sírást adott.
Az élet? Nem. Az bötejü anya
Szült gyermekét szoptatná szent mosollyal,
De voltak s vannak karmos, rút kezek,
Mindent kiosztók, sírást és kacajt is,
Azok kiosztották a nevetést,
Oda, hol böség — nem dolog gyümölcse —
De mégis böség állott garmadában,
S a sírást adták mind a többieknek...
Ezen, magyar, mert túlnagy háború volt,
Most mindörökre változtatni kell,
Derü legyen, hol eddig csak ború volt,
Kacaj kincsét most másképp osszuk el.



1938: JÖVÜNK!



1944: MEGYÜNK!



1945: UJRA JÖVÜNK!



A mélyből, a népből, a hosszú számüzetésből hipp-hopp az idők szárnyán megérkeztem és tisztelettel jelentem, hogy a magyar nép nevében a földesuraknak háromszorosan adtam vissza az évszázadok óta szegény atyámfiaira mért keserű botütéseket.

A földet atyáim segítségével mérnöki képesítés nélkül az igazság nevében felosztottam azok közt, akiket megillet. Való tény, hogy igazságosztó pálcikámat urak és pandúrok többször ki akarták csavarni a kezemből, de nem sikerült nekik, mert mellettem álltak szabaddá lett atyámfiai: Dózsa György unokái.

Most itt vagyok, hogy háromszorosan fizessek a többieknek is, akik rossz útra vezették, elárulták és eladták az országot, akik szipolyozták, egymás ellen uszították, kisemmizték a népet s míg mi szenvedtünk, ők megették kenyerünket.

Itt vagyok s hoztam egy kövér ludat is. Nem adom üzérek kezére, hanem hatósági áron magam mérem ki a népnek. Tudom, hogy ez kevés, de ha jó egészségben maradok és nem hívnak sehova esküvői tanunak, addig fúrok-faraghok, míg végül, ha nem is tyúk, de legalább egy pár 40 pengős virsli főhet minden dolgozó atyámfia fazekában.

Nyilván azt szeretnétek, ha ezekután részletes programot adnék, vagy nyilatkoznék terveimről, csakhogy nem vagyok híve a derüre-borúra megjelenő igéreteknek, sem a vásári nyilatkozatoknak. Egyébiránt, atyámfiai, előbb nekem is át kell esnem az igazoló eljáráson, ami, azt hiszem, nem lesz nehéz, mert ezt nálunk elég kedélyesen intézik.

Igaz, hogy nem vagyok tagja egyik pártnak sem, aminek az az oka, hogy nem szeretek sorbaállni, már pedig manapság annyian állnak az ajtók előtt, hogy a sok demokratától már nem is látszanak a pártok és félni kell, hogy az ember eltéved és véletlenül belelép a reakcióba. Ezt meg ismerjük, milyen, ha belelépnek. Így azután mégis törni kell a fejemet, miképen csúszhatok át az igazoló rostán, hogy tisztes ellenállási mozgalmamon csorba ne essék. Végül mégis megtörténhetik velem az a szégyen, hogy, mint annyi hasonszőrűnek, aki ludas valamiben, nekem is a kultuszminiszter úr pártfogását kell majd kérnem az igazoláshoz.

Addig hallgatok. Nem ígérem, hogy öt perc mulva lesz villany, holnap lesz gáz és két nap alatt eltűnik a pesti szemét. Nem ígérem, hogy egy hónap alatt fényűző palotasorokat építek a világ bámulatára, mert nem az a legény, aki adja, hanem az, aki állja a szavát; nem a demokrácia, amelyik ígér, hanem amelyik cselekszik.

Cselekedni fogok: háromszor ütök vissza a gonosznak és háromszor tárom ki a szívemet a jónak. Becsülettel köszönti minden érdemes atyafiát

Ludas Matyi

Szálasi visszatér Budapestre!

Vissza a talajgyökérhez! — Még él a rögvalóság, még él a rögeszme! — Szálasi távirata a Tennóhoz! — A hungarista nemzetvezető utolsó nyilatkozata!

(Örökre kiküldött munkatársunk jelenti):

Döngő, acélos léptekkel menetelünk sok-sok hungarista testvéremmel, zárt sorokban, új utak, új célok felé. Kísérőink szuronyán megcsillan a májusi napfény és feltárul előttünk a marhavagónok ajtaja. Egyszerre feltűnik előttem egy ismerős arc. Igen, ez ő, a Vezér! Mögötte, mint komor testőrség, két géppisztolyos katona. Módunkban volt néhány szót beszélni vele.

— Igen, — mondotta hungarista daccal — visszatérek Budapestre! Mindent ott folytatok, ahol abbahagytam. *Állandó székházam ismét az Andrássy-út 60 alatt lesz!* Remélem, ott összes régi, hűséges munkatársammal találkozni fogok! Ott lesznek velem, ott lesznek mellettem!

Mikor ezeket mondja, az arca csupa sugárzó pesszimizmus. Egy kis cédulát csúsztat a kezembe.

— Távirat a Tennóhoz!... Kérem, juttassa hozzá valahogy...

Belepillantunk a cédulába. Egy rövid mondat az egész:

„Jobb minél előbb túlesni rajta. Szálasi."

Az egyik őr most csöndesen megtaszítja hátulról a vezért:

— Mozgás, mozgás!...

Igen, ez az ő jelszava! Mozgás és lendület. Elindul. Utánanézek és a karom akaratlanul hungarista üdvözlésre lendül.

— Kitartás! Győzünk! Úgy éljen Szálasi!...

Békeffi István

NYILTTÉR

(E rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)



Ezúton közlöm, hogy a jövőben nyíl helyett csúzlit fogok használni. Tudniillik mint nyilast, nem igazoltak.

AMOR

Vigyázz, felvétel!



— Mi az? Kit fényképeznek?
— Egy embert, aki nem mondja magáról, hogy részt vett az ellenállási mozgalomban...

Mit szólsz hozzá, kérlek alásan,



hogy tényleg megcsinálják ezt az izét... ezt a földosztást?... Hogy azé lesz a föld, aki megműveli?

— Ez egy szamárság, kérlek!... Az ucca se azé, aki sepri, kérlek...

— Ez nagyon jó, kérlek, nagyon találó... Ez kitűnő közbeszólás lenne a Házban, hogyha még lenne alkalmad a Házban közbeszólni...

— Na igen, fején szoktam találni az izét... Mert mit kezdjen egy olyan szegény földmüves avval a száz holddal? Hiszen száz holdat, ha egy kicsit rossz lapjárása van, pár óra alatt elveszíthet az a szegény földmüves pókeren...

— Gondolod, kérlek, hogy az a földmüves tud pókerezni?

— Ha nem tud, akkor pláne elveszítheti!...

— Ez természetes, kérlek... De remélem, leigazoltak a minisztériumban?

— Hát hogyne, kérlek!... Megmondtam a bizottság előtt, hogy én az elmúlt öt év alatt nem csináltam semmit...

— És akceptálták?

— Hogyne!... Ezt én rólam mindenki tudja... Hát csináltam én életemben valaha valamit?

— És az igazgatósági tagságok?

— Azokról egészségügyi okokból lemondtam...

— Szóval kirúgtak, kérlek?

— Na igen, így demokratikusan kifejezve... Most megyek elintézni, hogy felszereljék a lakásomon a telefont...

— Azt még csak nagyon indokolt esetben engedélyezik... Neked minek az?...

— Hogy legyen valami ebben a mai világban, amibe én is belebeszélhetek...

— Szervusz, kérlekalásan...

— Szervusz, kérlekalásan...

(—)

És mondá az Úr: Legyen világosság! És lőn világosság!

— Milyen kár, hogy nem rendezte a tüzelőkérdést is!

A SZERENCSÉS VARGA

Írta: FRANÇOIS MAYNARD (1582–1646)
Fordította: HELTAI JENŐ

Legény korában ez a fickó
Derék, szorgalmas varga volt.
Ma gazdag ember. Úri mázán
Volt varga-volta csúnya folt.

Bizony, szerencsés ez a varga!
Díszes, hatalmas parkja van
És benne barlang és szökőkút :.
Még Trianonban sincs olyan!

Nemrég e parkban drága pénzen
Halastavat is ásatott.
A hercegérsek, hogyha látná,
Fejét csóválva állna ott.

Nagylábon él, herdálja pénzét,
Öl madarat, vadat, halat,
Dús asztalán, ötven fogás a
Remekbe tálalt jó falat.

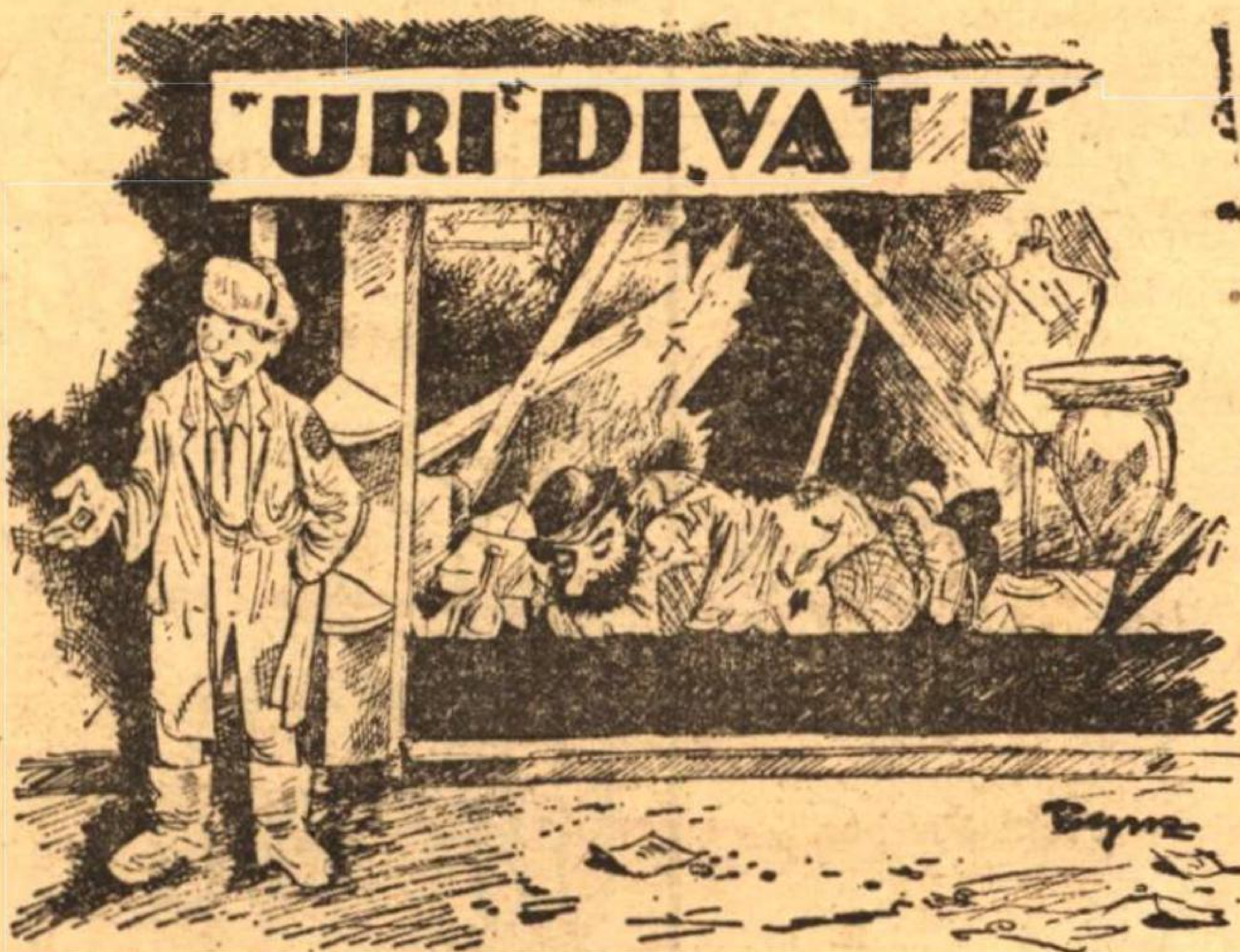
Az ágya bíbor s finom illat,
Kastélya kincscsel van teli,
Edénye, csupra színaranyból,
A nappali, az éjjeli.

Mondd, nem vagyok hát bárgyú állat,
Világraszóló nagy tulok,
Mikor a könyvet forgatom csak
És nappal-éjjel magolok?

Apám a vétkes! Ő kívánta:
Legyek szorgalmas, jó diák,
Tanuljak görögül, latinul,
Bölcsészetet, rhetorikát.

Múzsák! Nagy emberek! Bocsánat,
Ha sért a szóm s a példa bánt,
Költő, neked csak azt ajánlom:
Ne verset írj ma. Varrj topánt.

Mai pesti kirakat



Nincsen ide messze Hatvan...

— Hol a sógora? Az utóbbi időben nem láttam.

— Hatvanba vitték.

— És mikor jön vissza?

— Két-három év mulva. Tudniillik az Andrássy-út hatvanba vitték.

A VÁSÁRY BŰVÉSZ

Egy...



Kettő...



Három...



SZERENCSÉS EMBER



— Minek örül Cservenyák úr?

— Kétezer pengőre büntettek, mert nem fogadtam el egy ezrest.

— És mi ebben az öröm?

— Na hallja!? Két darab ezressel fizettem!

Rövidesen újból megjelenik a

Közmunkarendelet

A polgármesteri hivatal hetenkint megjelenő tréfás városrendészeti közlönye

Minden száma csupa meglepetés!

A decemberben megjelenő jubileumi szám teljes jövedelmét az időközben vígan beomló házak tatarozására fordítják.

BESZÉLGETÉS A WILHELMSTRASSEN

— Nem értem a szövetségeseket...

— Mit nem ért rajtuk?

— Na hallja? Ezek azt hiszik, hogy megnyerték a háborút.

LEKVÁRT

nagyobb tételben vennék. 10—20 dekáról is szó lehet.

„Dácius" jeligére a kiadóba.

ELVESZETT HATÉVES

háborúm a Duna és a Volga között. Ki nem tud róla?

GOBBELS



— Kend, János gazda azt kérdi, miképpen van az, hogy egyes fasiszták, akik egy hónapja még reszkettek a leleplezteléstől, ma hangosabbak, mint valaha? No várjon, majd mindjárt megmagyarázom:

— Defterovics és Fischer a vonaton ülnek. Fischernek nincs jegye.

— Mi lesz veled a kiszállásnál, ha kérik a jegyedet — aggódik Defterovics.

— Nyugalom — inti le hüvösen Fischer. — Add csak ide a jegyedet.

Ráírja a nevét a jegyre és visszaadja.

A vonat megérkezik, előbb Defterovics megy ki, bedobja a jegyet az urnába, utána billeg Fischer. De a portás megállítja:

— Hohó, hol a jegy?

— Bedobtam — mondja Fischer hanyag eleganciával.

— Nem dobott maga be semmit! — így a portás. — Rendőr.

— Kérem — mondja Fischer. — A portás részeg. A jegyet bedobtam. Nézzük csak meg, még a nevem is fel volt írva rá.

Megnézik, hát csakugyan. A portás ijedten hebegi:

— Bocsánat, nagyságos uram, tévedtem. Rendben van ez, de nagyon.

— Egy frászt van rendben! — üvölti Fischer. — Kérem a panaszkönyvet!

— Maga szaktárs nem érti, hogy miért nem hitték el a németek senkinek, hogy elvesztették a háborút. Hát ezt is megmagyarázom:

Pesti ember falun az öreg gazdánéval beszélget.

— Milyen idő lesz, nénike?

— Zuhogni fog az eső, édes lelkem.

Erre odalép a gazda, aki eddig az ásójára támaszkodva igencsak hallgatott:

— Ne hallgasson mán erre az asszonra az úr, bolond ez egiszen.

— Hát nem lesz eső?

— Lenni lesz, csakhogy nem azér, mer ü mongya, hanem azír, mer én mondom.

— A reakció fél jogokat adni a népnek. Miért?

— Az iskola előtt keservesen bőg egy kislány. Arra megy egy jószívű néni, sajnálkozva szólítja meg:

— Miért sírsz, kislányom?

— Mert kijönnek a gyerekek az iskolából és meg fognak engem verni.

— Már miért vernének meg?

— Mert én csúfolni fogom őket.

A szerencsétlen flottás



Utolsó fényképfelvétel Dönitz tengernagyról, amint a német hajóhaddal elindul, hogy végzetes csapást mérjen a szövetségesekre. *(Csillaggal jelölt a német flotta.)*

A KÖLTŐ

Mint magányos budai vándort,
Pestre hozták Lisztet, a Nándort,
Aki rigmust oly sokat ira
S úgy hívta őket, hogy: szatira
Tegzében vala nyila sok,
De nem lőtt rátok, nyilasok,
Most Pestre hozták és hiába
Menekült szanatóriába,
Ahol jól játssza most a hisztit.
Bravó! Eljél!
Ma egy kis Liszt itt.

NÓTI KÁROLY

Szószerint



Cepelkát, a levitézlett és nyakoncsípett nyilast rendőr kíséri az őrszoba felé. Szembejön vele valami régi ismerőse.

— Hogy vagy? — kiált ez oda a lehangolt testvérhez.

Az szomorúan feleli:

— Sajnos, *megvagyok.*

A kifutó

Kevés a villamosjáratok száma, nehéz dolga van a kifutónak is. Az utak nagyrészét gyalog kell megtennie. Főnöke összeszidja:

— Nagyon lassú vagy te gyerek. Lassan mozogsz, lassan jársz, lassan gondolkozol. Hát semmiben sem vagy gyors?

— De igen, főnök úr, gyorsan elfáradok.

VÁLTOZÓ IDŐK

Bujdosó nyilasok beszélgetnek:

— Igaz, hogy kinyitottad a textilüzletedet?

— Pszt! Igaz, de strómannal dolgozom.

— Ki az?

— Valami Grünwald. De nagyon rendes ember.

„KORSZERŰ" TÁBLÁK

A lift 1—3-ig nem működik

Süssünk, főzzünk gázzal!

Zóna egész napon át

nagypörkölt	80	fillér
kispörkölt	50	„
kisfröccs	18	„

És láttunk egy egészen időszerűtlen táblát. Ez állott rajta:

Jobbra tarts!

Szép kis szinház



— A férjem a mestersége áldozata lett: öt évre ítélték.

— Mivel foglalkozott?

— Súgó volt.

— Milyen súgó?

— Besúgó.

Ezennel igazoljuk!

— Tisztelt igazoló bizottság, kegyelmes uraim! Azért gyültünk itt össze, hogy az Utolsó Magyar Kérlek-alásan Müvek R.-T. alkalmazottainak politikai magatartását felülvizsgáljuk. Erre a munkára senki sem lehet alkalmasabb, mint mi, akik éppen a legveszedelmesebb időben, október 16-án vettük át a vállalat vezérigazgatását, hogy mentsük, ami menthetetlen. Ennek következtében — büszkén jelenthetem —, hogy az üzemek elpusztultak, de mi megmaradtunk. Ez bizonyítja, hogy érdemesek vagyunk a saját bizalmunkra. Mi négyen már három esztendeje beléptünk a Nyilaskeresztes Pártba, hogy ott belső bomlást idézzünk elő, ami ime sikerült. Szálasi híveinek vallottuk magunkat, részt vettünk a szervezésben és a direktakciókban, csak azért, hogy gyengítsük őket. Győztünk, kitartás!... Azaz... izé... Barátság és Szabadság... Tehát önmagunkat ezennel és tisztelettel igazoljuk.

— Most rátérhetünk a továbbiakra. A vállalatnál kiváló segítőtársat kaptunk azok személyében, akik velünk együtt léptek be a Nyilaskeresztes Pártba, az ügy iránt igaz lelkesedéstől fűtötten. Javasolom tehát, hogy elsősorban a Nyilaskeresztes Párttagokat tekintsük igazoltaknak, hiszen ők velünk együtt küzdöttek a szent célért. Éljen! Éljen! Éljen!

Hogyan? Mit akar? Hogy magát igazoljuk? Mi a neve? Kohn Izidor? Mivel tudja jogosultságát igazolni? Tagja volt a Nyilaskeresztes Pártnak? Nem? Esetleg a Halálfejes légiónak? Nem? De legalább a Magyar Nemzeti Szocialista Pártnak? Annak sem? Hát akkor nehezen fog menni. Mi, hogy részt vett az illegális mozgalomban? Úgy! Tagja volt a felszabadítási bizottságnak? Hm, hm! Utcai harcokban vett részt? Gyanus, nagyon gyanus. Micsoda? Maga lövöldözött Budán, a Bimbó-utcában a nyilasokra? Szóval maga lőtte át a jobbvállamat! Rendőrség! Rendőrség! Rendőrség!!! Azonnal elfogni! Közveszélyes fasiszta! Hogy ki igazolja ezt? Hát mi négyen. Ezennel igazoljuk.

háló

— Nahát! Egy kiló alma 250 pengő!

— Ja, ha te ilyen inyenc vagy! Szopogass kockacukrot!

HALLÓ! HALLÓ! FIGYELEM!!!

BEREGFFY vezérezredes azonnal jöjjön Budapestre! ISMÉTELJÜK: Beregffy vezérezredes akárhol van, azonnal jöjjön Budapestre!

A NÉPBIRÓSÁG

Pomerániai menyasszony



— Tíz férfi esküdött sírigtartó szerelmet az utolsó évben. És mind megtartotta!

(Krokodil, Moszkva)

PRAKTIKUS EMBER

— Igaz, hogy kiköltözött Kőbányára?

— Igen.

— De hiszen itt van bent a hivatala!

— Jó, jó... Igy villamossal tudok hazamenni..

NAIV LÉLEK

— No Kacsirek úr, megszünt az elsötétítés!...

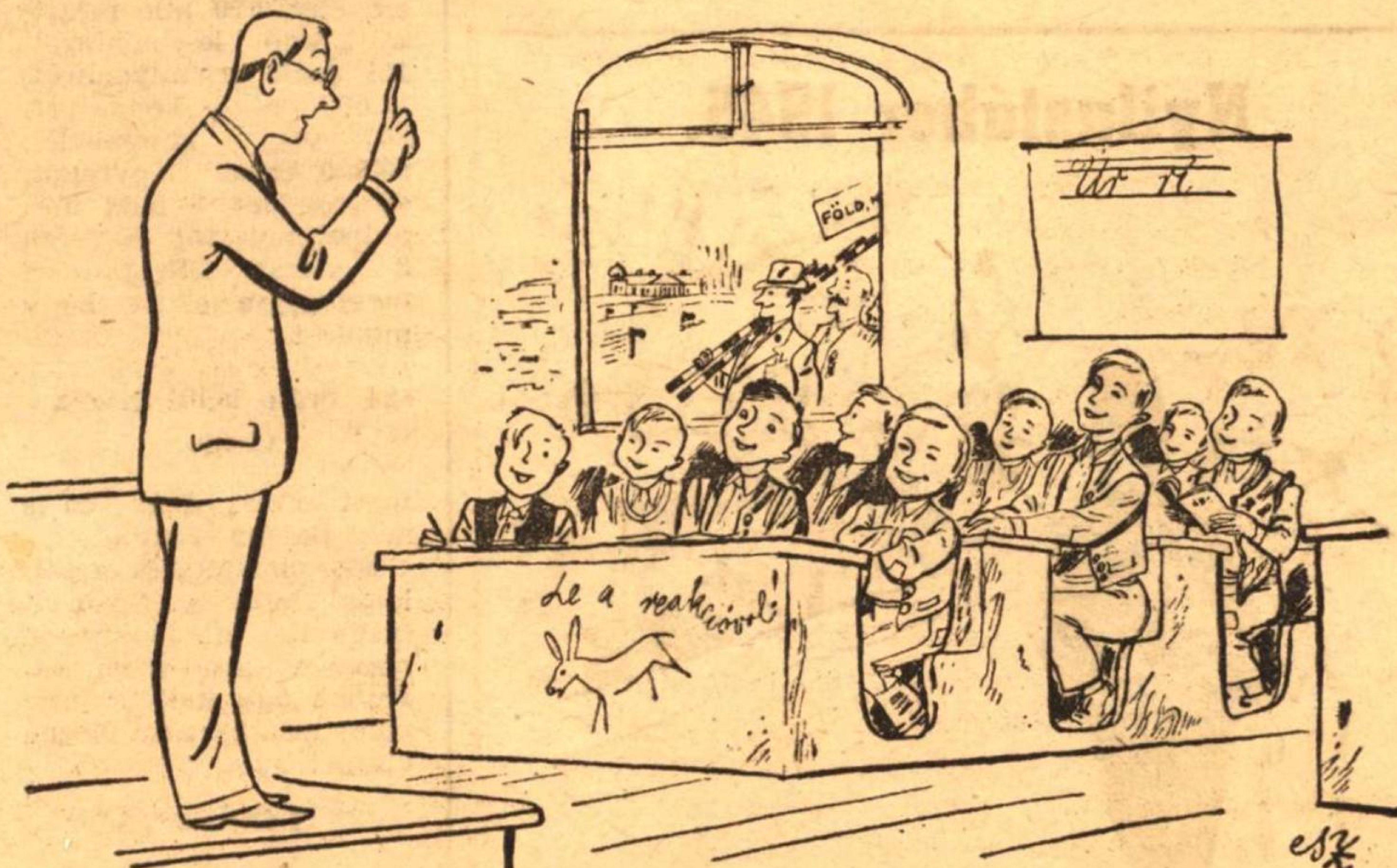
— Igazán? Bosszantó, hogy erről senki sem értesíti az Elektromos műveket...!

NAGY EMBER!

— Látja ezt az embert? Ez minden földalatti megmozdulásban benne volt...

— Ne mondja! Ki ez?

— Ő inditotta a földalattit a Vörösmarty-térről...



— Fiaim, javítsátok ki a magyar nyelvtant! Ezentúl nem lesz több „egy birtokos, több birtok".

MESKÓ:

És ezt nevezik „öt rossz"-nak?

A lapok tudósításaiból kimaradt a Meskó-tárgyalás egyik legérdekesebb mozzanata. Nevezetesen: mit is mondott Meskó az utolsó szó jogán? A *Ludas Matyi* szóról-szóra közli ezt a kisjelentőségű nyilatkozatot.

— Ki kell jelentenem, hogy semmiben sem követtem a németeket. Ha követni akartam volna őket, én is a Horogkeresztet találtam volna fel és nem a nyilasat.



Bizonyítom továbbá ezt azzal is, hogy érettségin megbuktam németből, és hogy harcoltam a svábok ellen. Errevonatkozólag kérem Ditrichstein kihallgatását. Gondoltam, jó hülyének mutatkozni. *Ha mégsem sikerült ez mindig, az azért van, mert egy kicsit hülye vagyok?*

Ennek alapján a bíróság Zolit 5 évre ítélte. Meskó a legutolsó szó jogán ezt mondta:

— *Én is így képzeltem. Béke poreimre...*

Epignoni történet

Jean Dermoniere gazdának három csodálatosan szép leánya volt.

Nem csodálatos tehát, hogy még a messzi Orleansból is érkezett kérő Dermoniere gazda portájára. Ez a kérő három hétig latolgatta, melyiket válassza. Végül is, a harmadik hét utolsó estéjén felkereste Jean Dermonieret.

— Feleségül akarom venni az egyik lányodat — tért nyomban a tárgyra Pierre — de nem tudom eldönteni, hogy melyiket. Kérlek, bátyám, segíts rajtam... Mondd meg, melyiket válasszam.

Jean gazda felelet helyett kis faládikót szedett elő az asztalfiából, felnyitotta és három gyűrűt tett a fiatalember elé. — Ez az aranygyűrű itten — mutatott az elsőre — Anette, a legidősebb lányom. Ő a legdrágább kincsem... Ez az ezüst még mindig drága, — emelte fel a második gyűrűt — Julie, a középső lányom... Ez pedig — mutatott a harmadik gyűrűre — Amelie, a legkisebb. Csak bronz... Mondd hát, melyiket akarod?

Pierre Tarramagnon egy pillanatra elgondolkozott, azután nagyot kiáltott:

— Add nekem a bronzot!

— Nem értem... — csodálkozott el Jean Dermoniere. Miért választod éppen azt, amelyiknek legkisebb az értéke, a bronzot?...

— Mert az aranyban próba van... Az ezüstben is próba van... De a bronzban... abban nincs!

fa—lu

Felhívás!

Felszólítom azt a körülbelül 85 esztendős, fehérszakállú, mankón járó úrat, aki zajutcai szatócsüzletemből annakidején 1274 vég angol szövetet, 570 kiló mézet, 2400 kiló kockacukrot, 151 zsák kristálycukrot, 11.000 doboz konzervet, 80 vég lámpabelet, 50.000 tucat légyfogót, 60 írógépet, 8 láda másodpercmutatót és végül 3 darab Szimfóniát megőrzésre elvitt, hogy mindezt

24 órán belül hozza vissza,

mert most már én is meg tudom őrizni.

Figyelmeztetem az illetőt, hogy a felsorolt tárgyakat mindenképpen hozza vissza, mert különben úgy kell tekintenem, mintha nem hozná vissza!

Lánczos Tódor
kijelölt szatócs,
XV., Zaj-utca 278.

Nyilastábor 1945.



— Milyen érdemek alapján lehet ebbe a táborba bejutni?

Nem közölhetők:

BELPOLITIKA

Illetékes helyen közölték a *Ludas Matyi* munkatársával, hogy a közellátási és a kultuszminiszter a közeljövőben valószínűleg tárcát cserélnek. Az érdekes személycserétől a közvélemény úgy a közellátás, mint a kultuszügyek terén kitűnő eredményeket vár.

KÜLPOLITIKA

Svájci hír szerint Imrédy Béla 7/8 részét Berlinben letartóztatták. A különös esetnek az a magyarázata, hogy Imrédy csak 7/8 részben volt árja s annak idején a német hatóságok csak ennek a 7/8 résznek a letelepedését engedélyezték, míg az 1/8 részt visszaküldték a pesti Chevra Kadisának.

SPORT

Új úszórekord. Nyilas Kázmér miniszteri osztálytanácsos megúszta az igazoltatást.

IRODALOM

Szabó Lőrinc, az irodalmi életünkből kiváló költő újra sajtó alá rendezi „Óda a Vezérhez" című költeményét. A vers új címe: „Óda-vissza!"

STATISZTIKA.

Az igazolóbizottság
Igazolt egy új tagot,
Aki az elmúlt időkben
Harminc zsidót bujtatott.

Hogyha minden ilyen ügyet
Számba tetszik venni,
Csak itt Pesten többmillió
Zsidónak kell lenni!

MOZGALMI HÍR

A Kakasok Szabadszervezetében mozgalom indult, hogy jobbérzésű kakas ezentúl ne hordjon a farkán csendőrtollat.

GYERMEKVERS.

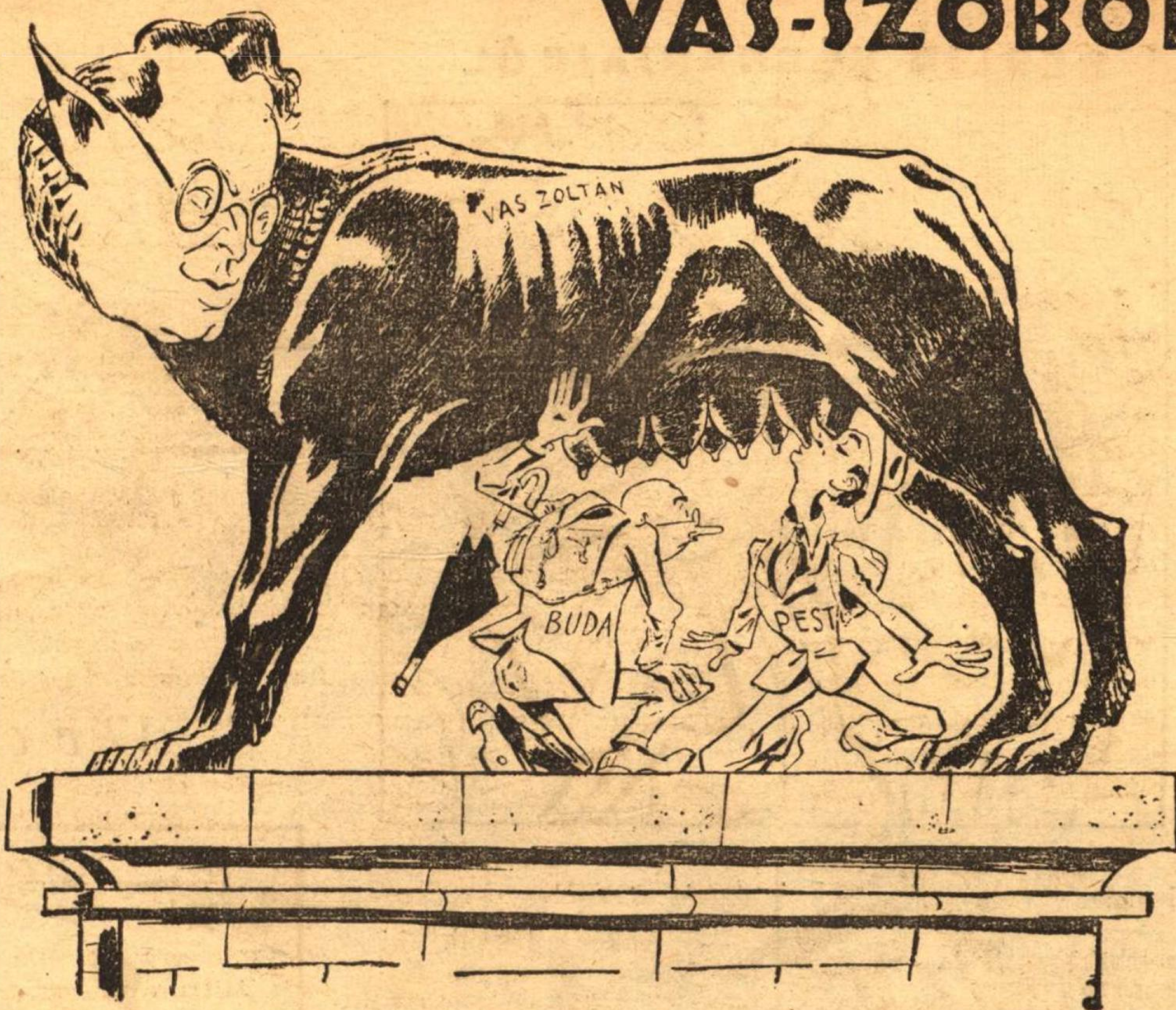
Lánc, lánc, eszterlánc,
Eszterlánci cérna,
Ami tegnap húsz pengő volt,
Negyven pengőt ér ma!

Az ember csak nézi ezt
S egy kis idő mulva,
Ha a gyomra vasból volna,
Mégis kifordulna.

HOL VAN A KUTYA ELÁSVA?

Hitler holttestét nem találták meg Berlinben.

VAS-SZOBOR



BUDA: Neked jön?

Natyméltósáku Uram, kettes Upul!

Pocsánatozd meg nekkem, hoty esszután mátyár nyelf fokok ikkenybe fenni Hozzájad intészett Levélekpen, te azonpand tudhattott, hoty eszér én nem fatyok egy forkó köpenyek, akki arra néz, amely iránypa nem lehetett szél ellenpe polittizálni magamatt. Nekked már a kettfes nattypapa is Y felhasználása mellettett irta Nefét, mékkis uttyanuty tuttat és tuttod hoty ki hozzá tartoszol, mintt a Volksbund pármellyik tagja.

Ketfess Upul. Moss már nem työzök csodálatozni makkamat, hotty te millyen okkos foltál, hogy inkább több fizettél a Volksbunba bele te nem enketted, hotty felfegyenek a takklistápa. Nem paj. A Reich mekint meg fogja magát hattalmas lenni. A csottafetyferek, amit a Führer mekmondta, mekkel lenni, piztosan a siddók és eggyépp izraelitták eltukták, te elő fokknak kerülni makkukat. Akkor asztán nem kell senkinekk kéreketni hotty „elftárs ajjánlja pe a pártpa engemenet, részet fettem asz ellenállási moszkallompa". Kettfes Upulom, ird meg nekem lekközelepp lefélbe, hogy mi asz asz ellenállási moszkallom? Hat lázsák hoty ên is jó mattyar foltam.

Asz is tutasad, hoty mi a helyszet a TE ikkaszolásott körépe eppa asz iránypa is nyukktalan asz ekkész Fammilia. Mékk asz a szerrencse hoty Szállassiékhosz nem léptet pe makadat nyiltan. Lekjobb mintent uty csinnálni, hogy uttóllak asz emper Lettakalhatya.

Nattyon szükkölve éllünk, mostant cserréltem el työnyörrüsékes tirroli natrákomat ety hiszott lipára és kétt kossár Krumblira. Ammit eltuktostam magának a tavvaji terméspöl, asztat nem merem ellőszetni. Szárom sorokkat, fárom a fálasz, Grüss Gott (szappatság)! A Te Szeppl.

(Csorna Béla)

Aki lepipálta Verne Gyulát...

Tizenhat nap alatt a Baross-térről a Berlini-térre

Fáradt, megtört, de csillogó tekintetű férfiú telepedett le asztalunkhoz.

— Nevem Kacsisek — mondta. — Ön ujságíró?

Igenlő válaszunkra elragadtatva kiáltott fel:

— Akkor jó, hogy jövök! Szenzációs bejelentésem van!

— Tartjuk szerencsénknek. És pedig?

— Nagyon sokan vannak, akik a Baross-tér környékéről a Berlini-térre járnak minden reggel. Ezek a szerencsétlen emberek kénytelenek gyalogolni, mert a 46-os nem jár s ha a 6-os járna is, a Rákóczi-úton nincsen villamos. Én ezt a problémát megoldottam. Nem kell már gyalog járni a Baross-térről a Berlini-térre.

— Hanem?

— Vonaton?! A pesti utcán?

— Ki mondta, hogy a pesti utcán? Idehallgasson... Felszálltam a Keleti-pályaudvaron a gödöllői vonatra. Elmentem Csibukfalváig. Onnan egy helyi járattal Ménkövesden, Laborcpusztán keresztül eljutottam Szolnokra. Szolnokon felszálltam a pesti vonatra és megérkeztem a Nyugatira, vagyis a Berlini-térre. Nos, mit szól ehhez?

— Csakugyan szenzációs. És mennyi ideig tartott az egész?

— Tizenhat napig.

— De hiszen a Baross-térről fél óra alatt elsétálhat a Nyugatihoz gyalog is!

— Nono! Az nem olyan biztos! A sógorom például, tudja, aki háznagy volt a Hűség Házában, ugyanezen az útvonalon elindult most hat hete és még mindig nem ért oda.

TABI LÁSZLÓ

Nem kell villany!

Éjfélig világos lesz, ha három órával előretoljuk az órákat!

Világraszóló leleplezésünk!

Svájcból érkezett képtávirat:



(Tessék fordítani!)

BERLIN VÉGNAPJAIBÓL



— Tégy ki egy fehér lepedőt, Paula!

— Nem lehet! Egy minszki szálloda pecsétje van rajta!

— Hát akkor gyorsan egy törülközőt akassz ki!

— Nem lehet! ukrán himzés díszíti!

— Akkor tegyük ki Leó bácsit, ő úgyis falfehér!

(Krokodil, Moszkva)

29 szinház engedélyt adtak ki Budapesten

KÉRDÉS:

Hány színház nyitotta volna ki kapuit, ha Budapest ostrom nélkül szabadul fel?

Úri ajánlat

— Akar egy jó órát egészen olcsón?

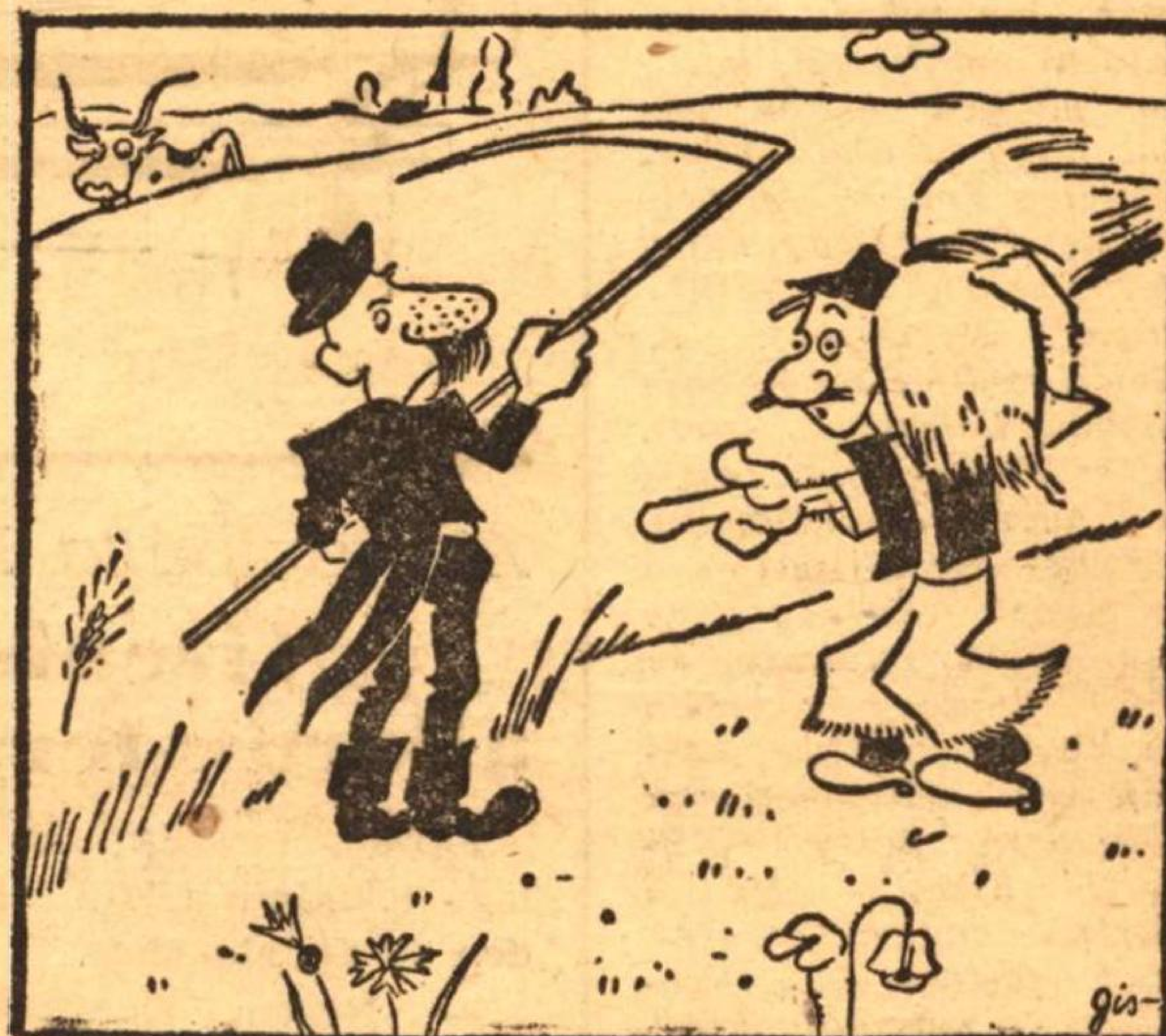
— De még mennyire!

— Akkor gyalogoljon ki Újpestre. Az egy jó óra.

Kép szöveg nélkül



Vicc cím nélkül



— Hát kend miféle gúnyát vett föl?

— Pesten volt az asszony libát cserélni...

Egyetlen komoly valami ezen az oldalon!

A képtávirat folytatása



HITLER ÉC!

Ebben az álruhában bujkál!

Csak kényelmesen!



— Mit csinál itt, Kerkovács úr?

— Ebéd után lejöttem egy kicsit plakátot olvasni...

A GYERTYAVILÁGITÁS DICSÉRETE

— Fújd el a gyertyát fiam... Megszűnt az elsötétítés...

KÉT TÁVIRAT A KÖZELMULTBÓL

1.

Wehrmacht,
Németország.
Oslóban vagyok.
Dönitz

2.

Dönitz, pót-führer.
Mi is oszlóban vagyunk.
Wehrmacht

1944. október



— Disznó! Igazolja magát!

Különös lelet

egy józsefvárosi bérház kapuja alatt

— A Ludas Matyi tudósítójától —

Tegnap délután négy óra tájban a Ranolder-utca 246/b. számú ház viceházmestere egy gyanus csomagra lett figyelmes. A gyanus csomag

a kapu alatt feküdt fehér papírban, látszólag

teljesen mozdulatlanul.

A vice, aki frontviselt ember, elővigyázatosan felbontotta a csomagot. Ekkorra már az egész környék köréje csődült. A tömeg izgatottan leste, mi van a csomagban?

A fehér papirosból egy körülbelül kétkilónyi nehéz, pirosas, félkemény tárgy került elő. Semmiféle jellegzetes alakja nem volt. A különös tárgy kézről-kézre járt a tömegben. Többen tüpárnának n[illegible], de enyhén nedves volta ennek a feltevésnek ellentmondott. Mások úgy vélekedtek, hogy valamilyen hangszertok, de mert felnyitni sehogy sem lehetett, ez a feltevés is megdőlt.

Végül is rendőr került elő, aki a rejtélyes tárgyat bekísérte

a főkapitányságra.

Itt azután tüzetes vizsgálat után kiderült, hogy két kiló sütnivaló sertéskarajról van szó. Megindult a nyomozás, nem tapad-e vér a disznókarajhoz?

A szerencsés vice pedig abban reménykedik, hogy ha a jogos tulajdonos egy év alatt nem jelentkezik, a karaj tíz százaléka őt illeti.

1945. május



— Drágám! Igazoljon engem.

Az átalakított és ujjáfestett Demokrácia-espressoban

(Két dáma: Buksi és Szöszi beszélgetnek egy pirinyó asztalnál.)

Buksi: Mit szólsz hozzá? Már tejeskávé is van! Kezdheti az ember újból a hízást!

Szöszi (súgva): Nem azért mondom, de Sztójaiék alatt ilyesmi nem volt! Ott fogytam le hat kilót! A szabónőm dícsérte is alakomat.

Buksi: Bezzeg ezek közmunkával akarják leszedetni a fölösleges kilókat. Romeltakarítással, szeméthordással. Hát, kérlek, én már voltam a Lahman szanatóriumban is, de ilyen ronda fogyókúrát ott sem használtak.

Szöszi (élesen): Kedvesem... kell-e neked egyálalátn közmunkára menni?

Buksi: Hogyne! (Sóhajt.) Hiszen, ha pár évvel idősebb volnék!

Szöszi: Én azt hiszem, hogy vagy te pár évvel idősebb!

Buksi: Kikérem magamnak! De neked is jól jönne most az a pár esztendő, amit a korodból letagadtál.

(Két jampec belép az espressóba.)

Szöszi: Mit szólsz Arvéd gróf·hoz? Milyen jól áll neki ez a szakáll. Valóságos Sztari-baba lett belőle! Zseniális fickó! Valami pártba is belépett, azért jár ilyen peckesen. Képzeld, megmentett száz holdat a családi vagyonból!

Buksi: Arvéd? Hiszen egész életét lokálban töltötte!

Szöszi: Éppen azért! Amikor jó atyjuk, Felicides gróf elhúnyt, mindegyik fiára 5—5000 holdat hagyott... A másik kettő kiadta árendába és remekül élt a Riviérán. Arvéd elkártyázta és elitta a vagyont, alig maradt neki 300 holdja... Most, kérlek, a két fivér nem kap semmit, mert ezer holdon felül van a birtok, de Arvédnak marad száz holdja....

Buksi: Nem látom az ifjú grófnét!

Szöszi: Arabella bedőlt a plakátnak és veteményeskertet nyitott a teniszpályán. Én is szeretnék dolgozó nő lenni. Te, az most olyan sikkes!

Buksi: És aztán, ha nem dolgozol, nem kapsz kenyérjegyet!

Szöszi (fölényesen): Ez nem nagyon érdekel! Amióta ismét süthetnek a pékek zsemlyét, azóta nem eszem kenyeret...

(stella)

Illetékesek figyelmébe!

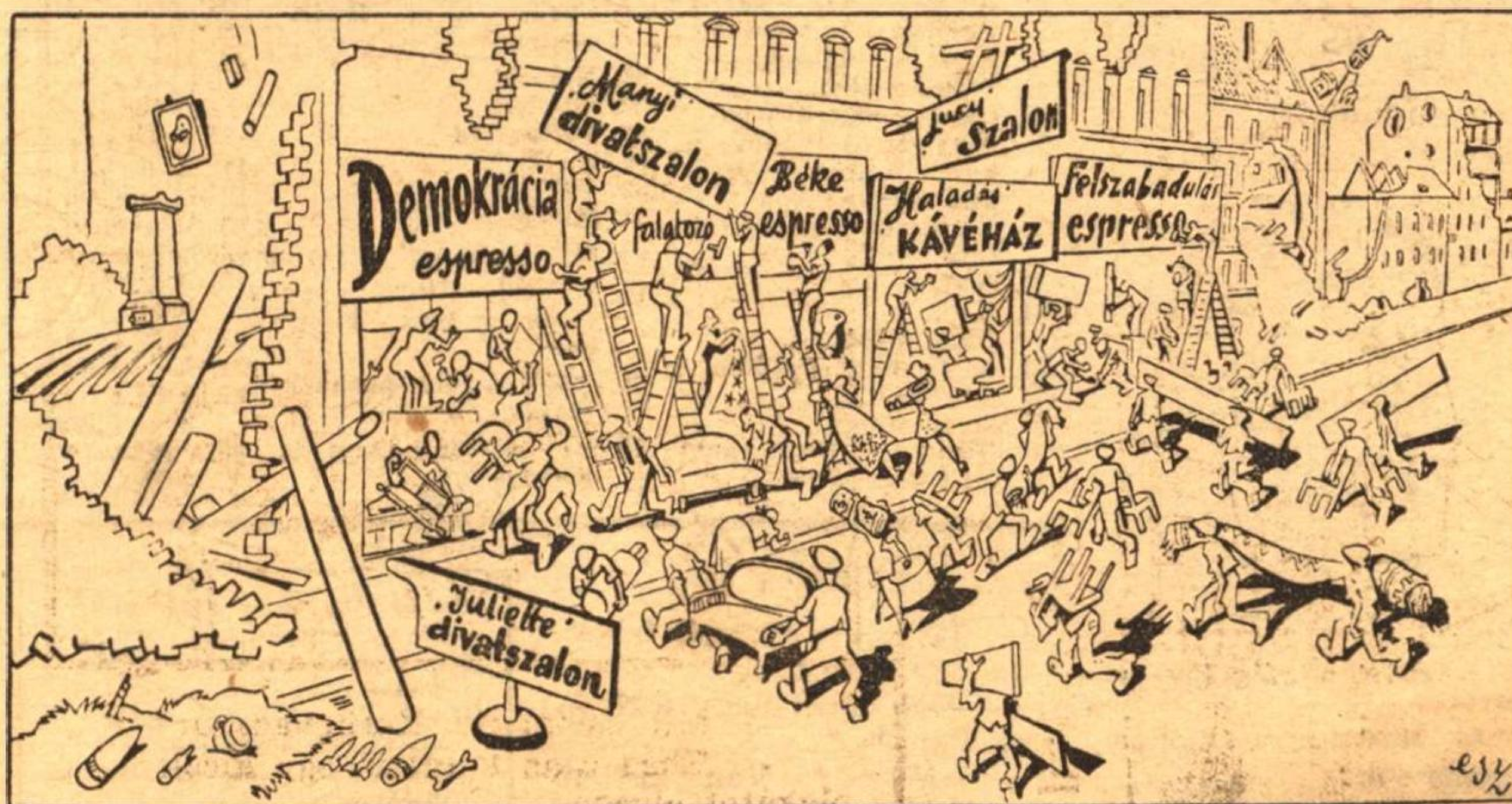
Hitler-tó! Rajniss-folyó! Szálasi-út!

Rövidesen eltűnnek Pestről azok az utcanevek, amelyek a fasiszta gazemberek nevét viselték. Mi azonban azt javasoljuk: örök mementónak egykettőt meg kellene tartani közülük. Ajánljuk, hogy a Gyilkos-tó legyen ezentúl Hitler-tó, a Zagyva folyócskát nevezzük el Rajniss Ferencről, a Soroksári-utat pedig nevezzük el Szálasiról.

Hogy miért éppen a Soroksári-utat?

Mert az visz a Vágóhídhoz.

Hát nem indult meg az építkezés?



HASONLÓSÁG.



— Mi az, Krachbindel úr? Magát erődállásnak építették ki a németek?



— Mi van magával?
— Elcsavarta a fejem a menyasszonyom.

♠

CSAK EGY BETŰ.

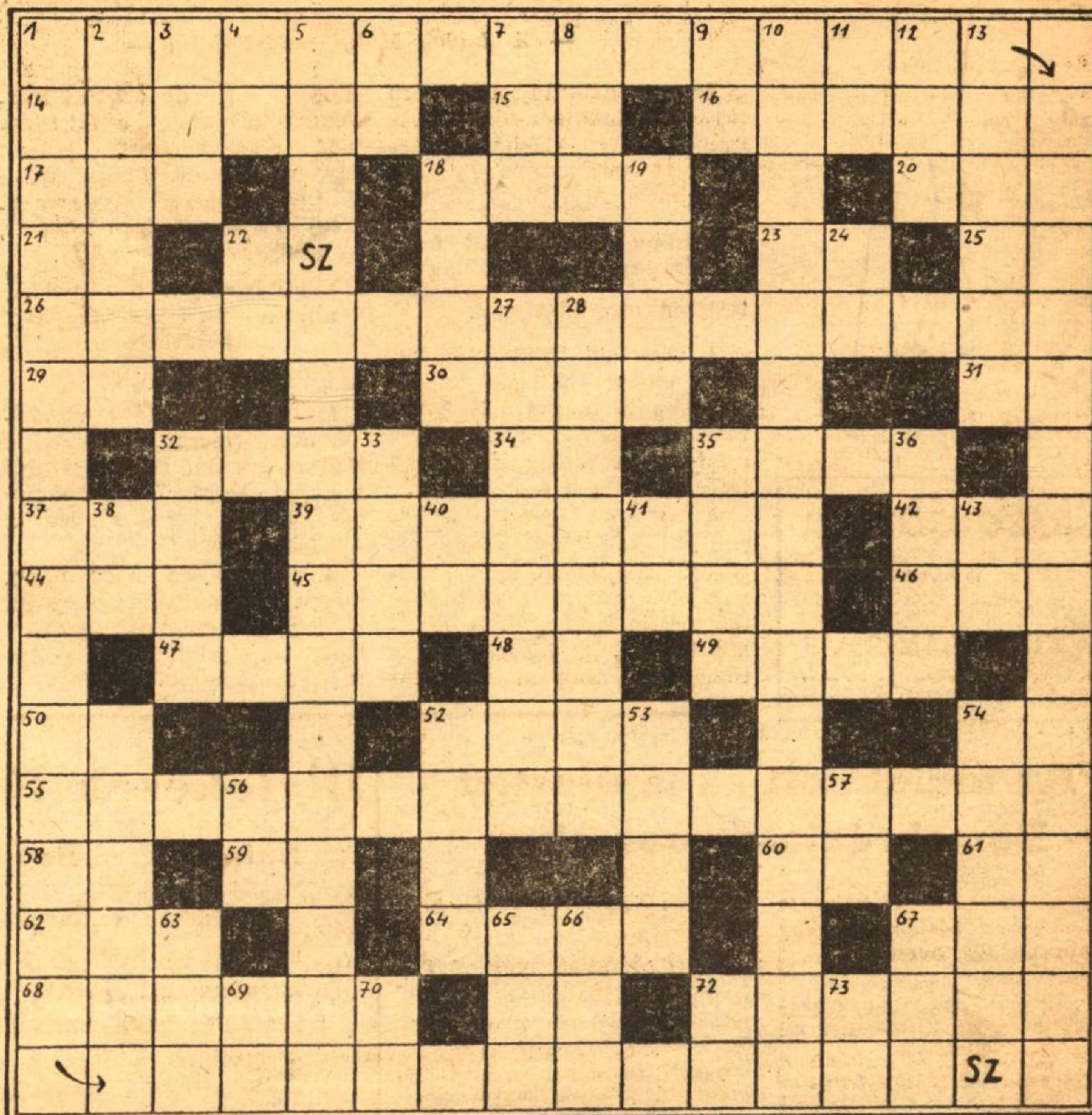
— A kegyelmes úr a szalonban van?
— Nem, kérem. A talonban.

JOGOS...



— Uraságodat mindig Berényinek hívták?
— Nem. Most magyarosítottam.
— Braun volt?
— Nem. Baky.

LUDAS MATYI GONDOT OKOZ



Annál aktuálisabb mondással nem is ajánlhatná magát Ludas Matyi a Nyájas Olvasó kegyeibe, mint ami a vizszintes 1. és folytatólagosan a függőleges 1. sz. sorokban szerepel. E mondás megfejtését legkésőbb május 25-ig tessék beküldeni szerkesztőségünkbe. A címzésnél külön ráirandó: Rejtvény! — A helyes megfejtők között szép könyvjutalmakat sorsolunk ki. — A megfejtést és a nyertesek névsorát a Ludas Matyi 3. száma közli.

VIZSZINTES:

14. Becstelen fráterek
15. Papírra vet
16. Janus különös testisége
17. A szakasznál kisebb egység
18. A Duna mentén terül el
20. Latin nap
21. A következő sorral együtt: hős nemzet
22. Lásd az előbbit!
23. Sajátkezűleg
25. Duplán bányaváros
26. Sürített folyadék, a kor kényszerűségének megfelelően
29. Szent idegen rövidítése
30. Kutya
31. S. U.
32. Nem most
34. A 2. függ. kezdete
35. Vörös
37. Orosz folyó
39. Tábla a fűszeresnél
42. Exotikus állat
44. Capek-színmű
45. Másik oda!
46. Női név
47. Ezer
48. Személyes névmás
49. Állat
50. Ez is állat
52. A levegőben képződik
54. Márai Sándor
55. Sűrűn látni Budapesten
58. Nemzet
59. Gyilkol
60. Felkiáltás
61. J. I.
62. Férfinév
64. Költő
67. Három római szám
68. Nahát! Hogy így eszik a mai világban!
71. Több nyelv prepozíciója
72. Ez festői téma is lehetne

FÜGGŐLEGES

2. Noé kikötője
3. Fordított hónaprövités
4. Igekötő
5. 35 évvel ezelőtt következett be Jaszna Polnajaban
6. Abrák szélei
7. Magyarul út
8. Angyalfajta
9. Aszlányi Károly
10. Ennyi ideje, hogy Rákóczi Ferenc a nagymajtényi síkon letette a fegyvert
11. A bitó közepe
12. Kormánybiztos
13. Rajzszer
18. Török méltóság
19. Rajzoló munkatársunk
22. Pólyásbőgés
24. Kérdőnévmás
27. Valódi edény, vagy helyesbítetted vala
28. Lelakatolt virágos hely
32. Lánynév
33. Olasz a lelkem
35. A szadizmust róla nevezték el
36. Fodrászmunkát végez
38. Q
40. Sipszilon
41. Római hatos
43. Kinyitja az erszényét
51. Ha férfilelkedet egy hölgyre feltevéd
52. Mezítelen
53. Nem megy simán
54. Allatok körében nem örvend kellemes látogatásnak
56. Tágas
57. Napszak
63. Ezen szomorúság
65. Idegen női név
66. Vizet tölt
67. Kereszttel emelt hang
69. Ékesebb a 43.-nál
70. Latin csont
72. Te és ő
73. Kínai név

Ezres

— Képtelen vagyok felváltani egy ezrest...
— Miért nem megy a Nemzeti Bankba?
— Minek? Van nekem ezer pengőm?

Az állatkertben csak vizilovak vannak.
Nyilvánvalóan ez az oka annak,
Hogy az egyik így szólt
(a vízből kiszállva):
„Végre én lettem az állatok királya!"

Hepplend

— Csúnya botrányt láttam tegnap a Körúton. Két nyilas összeverekedett.
— És mi történt velük?
— Bevitték egymást a rendőrségre.

LUDAS MATYI színházi levele KISS FERENC-hez

Kedves Urambátyám!

Ne vegye rossz néven, hogy jelen levelemmel bizonyára igen nyugalmas napjaiban háborgatom kedves Urambátyámat, de hát mostanság eszembe jutott a mi egykor tervezett találkozásunk, amelynek a Nemzeti Theatrom színpadján kellett volna lezajlani még a tekintetes Németh Antal színjátszó- és világosítómester direktorsága alatt, s amely találkozás én és mások legnagyobb sajnálatjára elmaradott.

Kedves Urambátyámnak kellett volna a mi földesurunk, ama bizonyos Döbrögi uram rolléját eljátszadozni. Kegyelmed mérette volna rám hajdujával ama vesszőcsapásokat, amelyeket én Fazekas Mihály nagy jó uram jóvoltából a kortina többszöri széthúzása során háromszor visszaadok. Kedves Urambátyámnak ez nem volt kedvére való, merthogy azon időtájt nem tsupán a Nemzeti Theatrom színjátszó társulatjának aktora volt, hanem a Szinitanoda nagytekintetű direktora és a színjátszó theatralisták kamarájának még nagyobb tekintetű prezidentje.

Így történt, hogy kedves Urambátyám vonakodott Döbrögi uram rolléját eljátszani, mondván, hogy kamarási prezidenti méltóságát megtsorbítja, ha én, mint szegény paraszti gyerek somfabotommal megsuhintom ama nagybetsű testrészét, amelyet egyes, kamarási címet el nem ért, elkeseredett aktoraink ugyantsak nagybetsű ábrázatjával gyakorta összehasonlítottak.

Nem tudom, hogyan áll, kedves Urambátyám, jelen időtájt a rollékkal, de paraszti eszemmel azt gondolom, hogy mostanság — igen nagyon szívesen venné, ha a Nemzeti Theatrom színpadján Döbrögi uram rolléját eljátszhatná s még somfavesszőm tsapásait is igen nagyon szívesen eltűrné.

Magam betses emlékezetébe és grátziájába ajánlva

A másolat hiteléül:
PÁNCZÉL LAJOS

tisztelettel vagyok:
LUDAS MATYI.

Kezeket le!



Praktikus találmány a divatjamúlt köszöntés ellen.

MOZIBAN

A Maria Antoinette-ről film pereg. A királyné éppen nagy bajban van, amikor a szerelmes Fersen svéd gróf felajánlja védelmét számára.

Megszólal egy hang a nézőtéren:

— Lám, Mária Antoinette is svéd védett volt...



(Ebben a rovatban összegyüjtjük azt a humort, ami az utcán hever, csak éppen le kell hajolni érte. Olvasóinkat arra kérjük, küldjék be nekünk, ha humort találnak a pesti utcán.)

Tábla egy tejcsarnok kirakatában:

KIFUTÓFIU FELVÉTETIK! LEHET LÁNY IS!

De ez a tábla sem kiskutya, melyet egy lezárt üzlet redőnyéről másoltunk le:

EZEN ÜZLET SZEMBEN VAN!

Egy hirdetés a Podmaniczky-utcából:

KÉSZ KOPORSÓ
kapható
IX., Viola-utca 8.

Ime, a technika vívmánya! Az ember vesz egy kész koporsót, semmi dolga vele. Csak bele kell feküdni. Igen praktikus! (A cédula egyébként — nagyon stílusosan — egy patika falára van akasztva.)

S végül, hogy a műfajnál maradjunk, egy másik cédula szövegét írjuk ide. Ezt a Bulcsu-utcában láttuk.

TORPE PAPAGÁJ
ÉS
KANARIMADÁR
MINDEN IDŐBEN
KAPHATÓ!

Megszűnt hát az a világ, amikor az ember reggel félnyolckor nem tudott kanárimadarat vásárolni. Vagy pláne, este öt után sehol nem kapott törpe papagájt. Most végre kapható.

Törpe, törpe, de legalább jut mindenkinek.

RELATÍVITAS

— Einstein figyelmébe! —

Egy füszerüziet kirakatában nagy tábla hirdeti:

Olcsó cukor kapható!
1 kg 360 pengő

Komlós Vili, a kitűnő kómikus, jól jövedelmező mellékfoglalkozást választott: nemrégiben betársult egy gyermekkocsigyárba. A józan üzletemberré vált Komlós a napokban így szólt Pethes Sándornak:

— Tudod, mit fektettem ma áruba?

— Mit?

— Egy tízkilós gyereket.

PÜNKÖSDI JÓKIVÁNSÁGOK

Az ablaküveg-mizériák korában te legyél az a szerencsés, akire három nagy ablaktábla is esik.

*

Németországnál is levertebb legyél.

*

A gázszolgáltatási zavarok idején is oly jól menjen neked, hogy: a gáz vessen föl!

*

Mint régi volksbundista földmíves a Nemzeti Parasztpárttól kérjél pártfogást.

*

Olyan nyugalmas és tartós állásod legyen, mint Dönitznek.

*

Major Ákosnak, a népbíróság vezetőjének üljél te modellt.

*

Családi tüzhelyet alapíts te a mai tüzelőárak mellett.

Pletykálkodás

A rossz nyelvek szerint van Budapesten egy utca, amelyben nem nyilik új színház. Ezt a hírt azonban még nem erősitették meg.

KOMOLYAN

Életunt fasiszták és nyilasok figyelmébe: A főváros két kerületében rövidesen lesz gáz.

A Margit-körúti fogházban a napokban érdekes nemzetközi találkozó lesz, oláh György, rácz Jenő, bosnyák Zoltán résvételével. Több nčmeth távolmarad.

Ne dobja el régi közmunkamentességeit, mert két régiért egy újat kap az elöljáróságon.

Korszerű közlekedés a köruton



— Tessék mondani, megáll itt a krumpli?

LUDAS MATYI ÜZEN

Többeknek Bp. Tiltakozunk az ellen, hogy az összes bujdosó körszakállas viccek megnyiratkozva visszatérjenek. Így is felismerjük!

Humorista. Ön nem tett mást, mint szóról-szóra lemásolta báró Kemény nyilas külügyminiszter beszédének egy részét. Nálunk ne kísérletezzék ilyesmivel, mi minden humoros írást nyilvántartunk.

Kiváncsi olvasó. Kielégítjük kiváncsiságát. Dövényi Nagy Lajos valóban befejezte „Tarnopolból indult el“ címü regényét, amely 256.842 folytatásban jelent meg. Ha egyéb adatok is érdeklik: a „zsidó“ szó a regényben 347.586-szor, a „pajesz“ szó 231.567-szer, viszont irodalom egyetlen egyszer sem fordult elő.

Csípős vicc



— Vettem itt tetűport. Mondhatom, egy darabbal sem lett kevesebb ebből az állatból...

— Nem a számolásnál méltóztatott tévedni?

Tavaszi csemege



Friss hús érkezett a henteshez.

525.000 ujságíró él Budapesten

Minden második ember sajtójelvényt visel

— Saját rosszmájunktól —

Bakfisok és matrónák, ifjak és aggastyánok gomblyukaiban virít ott egy idő óta a „SAJTÓ“ feliratú jelvény. Budapest egymillió lakosának a fele ujságíró.

Úgy értesülünk, hogy a jelvényviselők a legközelebbi jövőben újabb igazolásnak vetik alá magukat, mert felmerült az a sanda gyanú, hogy tényleges ujságírók is vannak közöttük.

Nagy kivánság?

— Szegény apám egyre azt hajtogatja: csak azt szeretné még megérni, hogy újra kigyulladjon a villany Budapesten.

— Hány éves az öreg?

— Negyvenkettő.

Ludas Matyi minden levélre válaszol!

Ludas Matyi

első számát

irták:

Békeffi István, Csorna Béla, Darvas Szilárd, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gádor Béla, Gergely Miklós, Hárs László, Heltai Jenő, Hidvéghy Ferenc, Nóti Károly, Palásti László, Pánczél Lajos, Stella Adorján, Tabi László.

rajzolták:

Aldor Péter, Byssz Róbert, Korcsmáros Pál, Szegő Gizi, Szűr Szabó József.

LUDAS MATYI

Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL

Szerkesztő:
GAL GYÖRGY

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5

Szerkesztőségi órák: minden hétköznap 9—1-ig.
Kéziratokat, nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Nyomatott a „Szikra“ Lapvállalat körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.